

การศึกษาลักษณะความผิดพลาดและสาเหตุความผิดพลาดของการใช้คำกริยาที่แสดงการ รู้หรือเข้าใจ (知道类动词) กรณีศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

The Study Nature of Errors in the Use of Verbs that Express Knowledge or Understanding (ZHIDAOLEI DONGCI), a Case Study of Phetchaburi Rajabhat University

พรเพ็ญ จูไรยานนท์* และ ธนัฐลา ลากเลิศ
Pornpen Juraiyanon* and Thanuttha Larblerd

สาขาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี 76000
Chinese Major, Faculty of Humanities and Social Sciences, Phetchaburi Rajabhat University 76000

*To whom correspondence should be addressed. e-mail: wanxichun@hotmail.com

Received: 21 August 2021, Revised: 17 November 2021, Accepted: 04 April 2022

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะความผิดพลาดในการใช้คำกริยาที่แสดงการรู้หรือเข้าใจ (知道类动词) และเพื่อวิเคราะห์สาเหตุความผิดพลาดในการใช้คำกริยาที่แสดงการรู้หรือเข้าใจ (知道类动词) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือนักศึกษาชั้นปีที่ 2-4 ชั้นปีละ 10 คน จำนวนทั้งสิ้น 30 คน ปีการศึกษา 1/2563 สาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี โดยการสุ่มแบบโควตา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ แบบทดสอบการใช้ คำกริยาที่แสดงการรู้หรือเข้าใจ (知道类动词) จำนวน 20 ข้อ

ผลวิจัยพบว่า ข้อผิดพลาดในการใช้คำกริยาที่แสดงการรู้หรือเข้าใจ (知道类动词) ลักษณะการใช้ที่ผิด จำนวน 347 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 57.83 ซึ่งสามารถอธิบายได้รายละเอียดได้ดังนี้ ลักษณะการใช้ “知道” ที่ผิด จำนวน 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 33.33 ลักษณะการใช้ “懂” ที่ผิด จำนวน 91 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 75.83 ลักษณะการใช้ “明白” ที่ผิด จำนวน 138 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 76.67 ลักษณะการใช้ “了解” ที่ผิด จำนวน 147 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 70 ลักษณะการใช้ “理解” ที่ผิด จำนวน 44 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 73.33 และลักษณะการใช้ “熟悉” ที่ผิด จำนวน 135 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 90 สาเหตุในการใช้คำที่ผิดส่วนใหญ่มาจาก การไม่เข้าใจในไวยากรณ์ และข้อแตกต่างของความหมายของแต่ละคำที่ชัดเจน

คำสำคัญ : คำกริยา คำกริยาที่แสดงการรู้หรือเข้าใจ (知道类动词) วิเคราะห์ข้อผิดพลาด

Abstract

This research aimed to study the nature of errors in the use of verbs that express knowledge or understanding (ZHIDAOLEI DONGCI) and to analyze the causes of errors in the use of verbs expressing knowledge or understanding (ZHIDAOLEI DONGCI). The sample group used in this research was the 2nd - 4th-year students, 10 students from each year. The total number of the sample was 30 students in academic year 1/2020, Chinese Language Department Faculty of Humanities and Social Sciences, Phetchaburi Rajabhat University. The quota random sampling technique was used in this study. The tool used in this research was a 20 questions test of verbs showing knowledge or understanding (ZHIDAOLEI DONGCI).

The results showed that errors in the use of verbs expressing knowledge or understanding (ZHIDAOLEI DONGCI) were 347 times, representing 57.83%, which can be described in detail as follows. The wrong use of “ZHI DAO”, 33.33%, the wrong use of “DONG”, 91 times, representing 75.83%. The wrong use of “MING BAI”, 138, representing 76.67%. The wrong use of “LIAO JIE” 147 times, representing 70%. The wrong use of “LI JIE” 44 times, representing 73.33%, and the wrong use of “SHU XI” 135 times, representing 90 percent. The incomprehensible grammar and the difference in the meaning of each word clearly.

Keywords : Verbs, Verbs Expressing Knowledge or Understanding (ZHIDAOLEI DONGCI), Error Analysis

บทนำ

การศึกษาทางด้านภาษามีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการศึกษาในปัจจุบัน โดยเฉพาะการศึกษาภาษาจีน การใช้ภาษาจีนมีการใช้อย่างแพร่หลายและเพิ่มขึ้นทุกวัน ในปี พ.ศ. 2535 กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศให้ภาษาจีนกลางมีสถานะเท่ากับภาษาต่างประเทศอื่นๆ เช่น ภาษาอังกฤษ เป็นต้น และในปีพ.ศ. 2541 ทบวงมหาวิทยาลัยได้ประกาศให้ภาษาจีนกลางเป็นภาษาต่างประเทศอีกวิชาหนึ่งที่ใช้ในการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย

ภาษาจีนและภาษาไทยล้วนอยู่ในตระกูลภาษาเดียวกัน มีสิ่งที่เหมือนกันอยู่หลายประการ รวมถึงไวยากรณ์ เช่น การเรียงคำและโครงสร้างประโยค อย่างไรก็ตามผู้เรียนชาวไทยก็ยังมีปัญหาต่าง ๆ เช่น การเลือกใช้คำศัพท์ การเพิ่มส่วนขยายต่าง ๆ เข้าไปในประโยค ลำดับของคำชนิดต่างๆ และความแตกต่างเหล่านี้ได้กลายเป็นปัญหาในการเรียนการสอนภาษาจีน

ปัญหาในการเรียนการสอนมีมากมาย ปัญหาที่พบ คือ การใช้คำกริยา บรรจบ พันธุมธา [1] ได้ให้รายละเอียดของ คำกริยาไว้ดังนี้ คำกริยา คือ คำที่แสดงอาการของนาม หรือสรรพนาม หรือคำอื่นที่ทำหน้าที่ได้อย่าง นาม คำกริยา เหยิน จิ่ง เหวิน [2] แบ่งคำกริยาออกเป็น 6 ประเภท คือ 1) กริยาแสดงการกระทำ พฤติกรรม 2) กริยาแสดงการเปลี่ยนแปลงการพัฒนา 3) กริยาแสดงความรู้สึกรู้สึกนึกคิด 4) กริยาแสดงการสั่งการขอร้อง 5) กริยาแสดงการวินิจฉัย การครอบครอง การดำรงอยู่ และ 6) กริยาแสดงทิศทางการเคลื่อนไหว และยังแบ่งกริยาออกเป็นอีก 2 ประเภทคือ สกรรมกริยา กับ อกรรมกริยา จากประเภทคำกริยาในภาษาจีนที่มีผู้แบ่งไว้มีการใช้เกณฑ์ที่แตกต่างกัน สามารถสรุปได้คือ แบ่งเป็นกริยาแสดงการกระทำ พฤติกรรม กริยาแสดงการเปลี่ยนแปลง การพัฒนากริยาแสดงความรู้สึกรู้สึกนึกคิดหรือ สภาพการณ์กริยาแสดงการสั่งการขอร้อง (ความสัมพันธ์) กริยาแสดงการวินิจฉัย การครอบครอง การดำรงอยู่ กริยาแสดงทิศทางการเคลื่อนไหว กริยาแสดงความเป็นไปได้ ซึ่งกริยาเหล่านี้สามารถแบ่งออกเป็น สกรรมกริยาและอกรรมกริยา

คำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกัน โดยเฉพาะคำกริยาที่แสดงการรู้หรือเข้าใจ (知道类动词) [3] การรู้การเข้าใจอย่างถ่องแท้ในคำกริยา ความหมายของคำ ภาษาจีนหนึ่งความหมายใช้ได้หลายคำ และการใช้อย่างจริงจังจะต้องและเห็นผลนั้นก็เป็นอย่างหนึ่งเรื่องที่เราควรใส่ใจและให้ความสำคัญ

ดังนั้นด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาคำที่มีความหมายใกล้เคียงกัน คล้ายคลึงกัน โดยผู้วิจัยได้สำรวจและพบว่า โดยเฉพาะ คำกริยาที่แสดงการรู้หรือเข้าใจ (知道类动词) ได้แก่ “懂”、“知道”、“了解”、“理解”、“明白”、“熟悉” เป็นคำที่พบว่ามีการใช้สับสนและผิดพลาดอยู่บ่อยครั้ง ผู้วิจัยจึงศึกษาลักษณะความผิดพลาดในการใช้คำกริยาที่แสดงการรู้หรือเข้าใจ (知道类动词) และวิเคราะห์สาเหตุความผิดพลาดในการใช้คำกริยาที่แสดงการรู้หรือเข้าใจ (知道类动词)

วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

1. เพื่อศึกษาลักษณะความผิดพลาดในการใช้คำกริยาที่แสดงการรู้หรือเข้าใจ (知道类动词)
2. เพื่อวิเคราะห์สาเหตุความผิดพลาดในการใช้คำกริยาที่แสดงการรู้หรือเข้าใจ (知道类动词)

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา ศึกษาลักษณะความผิดพลาดในการใช้คำกริยาที่แสดงการรู้หรือเข้าใจ (知道类动词) และเพื่อวิเคราะห์สาเหตุความผิดพลาดในการใช้คำกริยาที่แสดงการรู้หรือเข้าใจ (知道类动词)
2. ขอบเขตด้านประชากร งานวิจัยนี้ผู้วิจัยได้ใช้กลุ่มประชากรเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี และเลือกกลุ่มตัวอย่าง การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบโควตา (Quota sampling) โดยกระจายสัดส่วนนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนชั้น ปีที่ 2-4 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ชั้นปีละ 10 คน จำนวน 30 คน

การดำเนินการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เป็นแบบทดสอบและแบบสอบถาม เกี่ยวกับการใช้คำกริยาที่แสดงการรู้หรือเข้าใจ (知道类动词) เพื่อวิเคราะห์สาเหตุการใช้คำกริยาที่แสดงการรู้หรือเข้าใจ (知道类动词) ที่ผิดพลาดแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

- ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบทดสอบ
- ส่วนที่ 2 แบบทดสอบ (Test) จำนวน 20 ข้อ

ส่วนที่ 3 แบบสอบถาม เกี่ยวกับสาเหตุและข้อผิดพลาดในการใช้คำกริยาที่แสดงการรู้หรือเข้าใจ (知道类动词)

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามชนิดปลายเปิด(Open-ended form) เกี่ยวกับสาเหตุการใช้คำกริยาที่แสดงการรู้หรือเข้าใจ (知道类动词) ที่ผิดพลาด

วิธีการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาหลักการ แนวคิดและทฤษฎี จากหนังสือ เอกสารบทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางการสร้างแบบสอบถาม

2. กำหนดวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดและนิยามคำศัพท์ในการสร้างเครื่องมือ

3. สร้างแบบทดสอบและแบบสอบถาม เกี่ยวกับการใช้คำกริยาที่แสดงการรู้หรือเข้าใจ (知道类动词) เพื่อวิเคราะห์สาเหตุการใช้คำกริยาที่แสดงการรู้หรือเข้าใจ (知道类动词) ที่ผิดพลาด

4. นำแบบสอบถามและแบบทดสอบที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้ว เสนอผู้เชี่ยวชาญแก้ไขปรับปรุงให้ถูกต้องและชัดเจน โดยให้ตรวจสอบหรือปรับปรุงแก้ไขความถูกต้องสมบูรณ์ของเนื้อหา เพื่อให้ได้แบบสอบถามที่ตรงตามเนื้อหา

5. นำแบบสอบถามและแบบทดสอบ ทำการทดสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (content validity) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.67-1.00

6. นำแบบสอบถามและแบบทดสอบ ไปทดลองใช้ (Try - out) กับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนชั้นปีที่ 2-4 คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ปีละ 10 คน จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. เก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

2. กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบและแบบสอบถาม

3. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

4. นำผลที่ได้จากการทดสอบและสอบถามมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบ แล้วจึงนำไปตรวจให้ คะแนนตามเกณฑ์และวิธีการให้คะแนนที่อธิบายไว้ในหัวข้อการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยซึ่งเป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์แล้ว มาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ทางสถิติ นำข้อมูลที่ได้บันทึกลงเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามโดยการหาความถี่และค่าร้อยละ

2. วิเคราะห์การทำแบบทดสอบเพื่อศึกษาลักษณะความผิดพลาดในการใช้คำกริยาที่แสดงการรู้หรือเข้าใจ (知道类动词) และวิเคราะห์สาเหตุความผิดพลาดในการใช้คำกริยาที่แสดงการรู้หรือเข้าใจ (知道类动词) โดยวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา

ผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับงานวิจัย เรื่อง “การศึกษาลักษณะความผิดพลาดและสาเหตุความผิดพลาดของการใช้คำกริยาที่แสดงการรู้หรือเข้าใจ (知道类动词) ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี” ผู้วิจัยนำข้อมูลที่รวบรวมมาได้ทั้งหมดมาทำการวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถสรุปได้ ดังนี้

1. ความผิดพลาดของการใช้คำกริยาที่แสดงการรู้หรือเข้าใจ (知道类动词)

การวิเคราะห์ลักษณะการใช้คำกริยาที่แสดงการรู้หรือเข้าใจ (知道类动词)

คำกริยาที่แสดงการรู้หรือเข้าใจ (知道类动词) ในภาษาไทยนั้นมีเพียงแค่คำว่า “รู้” “เข้าใจ” ซึ่งใช้ได้กับทุกสถานการณ์หรือบริบทต่าง ๆ ก็ล้วนแต่ใช้ทั้งสองคำนี้ แต่เมื่อผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาจีน จึงเกิดการใช้ที่สับสนกันขึ้น เนื่องจากในภาษาจีนนั้นมีกริยาที่แสดงการรู้หรือเข้าใจ (知道类动词) ที่หลากหลายและการใช้ก็แตกต่างกัน บางคำสามารถใช้แทนกันได้ บางคำไม่สามารถใช้แทนกันได้ และอีกทั้งบางคำอาจจะมีจุดแตกต่างกันในการใช้ จึงทำให้เกิดความผิดพลาดในการใช้ ซึ่งสามารถสรุปออกมาเป็นลักษณะการใช้ที่ผิดพลาดได้ ดังนี้

วิเคราะห์ลักษณะความผิดพลาดในการใช้คำกริยาที่แสดงการรู้หรือเข้าใจ (知道类动词) จำแนกตามคำ

1) วิเคราะห์ลักษณะความผิดพลาดในการใช้คำกริยา “知道”

จากการวิเคราะห์ พบว่า นักศึกษาใช้คำกริยา“知道”ที่ถูกต้อง คิดเป็น ร้อยละ 96.67 และลักษณะการใช้คำกริยา “知道” ที่ผิด คิดเป็นร้อยละ 3.33 พบว่าการใช้คำกริยา “知道” ผิดพลาดและสับสนกับคำกริยาอื่นๆ ในประเภทเดียวกันค่อนข้างน้อย พบการใช้ผิดพลาดกับคำกริยา“懂”、“了解”และ“明白” สามารถวิเคราะห์ได้ดังตัวอย่างที่ยกมาดังนี้

ตัวอย่างที่ 1

你懂他在哪儿吗? (知道)

คุณรู้ว่าเขาอยู่ที่ไหนหรือเปล่า (รู้ , เข้าใจ)

จากประโยคข้างต้นควรเลือกใช้คำว่า 知道 แต่กลับพบว่ากลุ่มตัวอย่างใช้ผิดใช้คำว่า 懂 แทน ซึ่ง 知道 ในประโยคนี้คือ เป็นคำกริยา 动词 (Dòngcí) ซึ่งแปลว่า “รู้” เป็นการรู้เข้าใจในข้อเท็จจริง (เรื่องราว , เหตุการณ์ของเรื่องราวนั้น) ซึ่งกรรมจะเป็นคนหรือเรื่องราวต่าง ๆ ก็ได้ ส่วน 懂 ก็เป็นคำกริยา 动词 (Dòngcí) ซึ่งแปลว่า “รู้” “เข้าใจ” แต่จะเป็นในการมีความรู้ความสามารถในด้านแขนงหนึ่งๆ โดยเฉพาะ ซึ่งใช้ในรูปประโยคข้างต้นไม่ได้

ตัวอย่างที่ 2

你了解我的手机号码吗? (知道)

คุณต้องการรู้หมายเลขโทรศัพท์ของเขาไหม (รู้ , เข้าใจ)

จากประโยคข้างต้นจะเห็นได้ว่าประโยคแรกนั้นควรจะตอบคำว่า 知道 ซึ่งเป็นคำตอบที่ถูกต้อง แต่ กลุ่มตัวอย่างเลือกตอบคำว่า 了解 ซึ่งความหมายและข้อกำหนดนั้นไม่สามารถใช้ในบริบทของประโยคนี้ได้ ซึ่ง 知道 ในประโยคนี้เป็นการรู้ต้องการรู้เบอร์โทรศัพท์ของเขาเท่านั้น ส่วน 了解 ซึ่งแปลว่า “รู้”เป็นการรู้ การเข้าใจสถานการณ์หรือ เหตุการณ์ซึ่งได้มาด้วยการใช้ระยะเวลาหรือประสบการณ์ มีความลึกซึ้ง ใช้ในประโยคข้างต้นไม่ได้

2) วิเคราะห์ลักษณะความผิดพลาดในการใช้คำกริยา “懂”

จากการวิเคราะห์ พบว่า ความผิดพลาดในการใช้คำกริยา “懂”ของนักศึกษา คิดเป็นร้อยละ75.83 และลักษณะการใช้ความถูกต้องในการใช้คำกริยา “懂”ของนักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 24.17 พบว่าการใช้คำกริยา “懂”ผิดพลาด สับสน กับคำกริยาอื่น ๆ ในประเภทเดียวกัน พบการใช้ผิดพลาดกับคำกริยา“了解”และ“明白” มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.26 และร้อยละ 24.16

ตัวอย่างที่ 3

他明白电脑。 (懂)

เขามีความรู้ในด้านคอมพิวเตอร์ รู้ , เข้าใจ (สามารถใช้คอมพิวเตอร์ได้)

จากประโยคข้างต้นควรเลือกใช้คำว่า 懂 แต่กลับพบว่ากลุ่มตัวอย่างเลือกใช้ คำว่า 明白 แทน ซึ่ง คำว่า 懂 นั้นคือรู้ เข้าใจ (มีความสามารถแขนงใดแขนงหนึ่ง) ส่วนคำว่า 明白 จะแปลว่ารู้ เป็นการรู้แบบ ชัดเจนแล้ว แบบแน่ใจ ใช้ในบริบทนี้ไม่ได้

ตัวอย่างที่ 4

他不仅了解英语而且还会说汉语。 (懂)

เขาไม่เพียงแต่รู้ เข้าใจภาษาอังกฤษ อีกทั้งเขายังสามารถพูดภาษาจีนได้ (รู้ , เข้าใจ)

จากประโยคข้างต้นควรใช้คำว่า 懂 แต่พบว่ากลุ่มตัวอย่างเลือกใช้ คำว่า 了解 แทน ซึ่งในประโยคนี้จะแสดงถึงบุคคลที่มีความสามารถไม่เพียงแต่พูดภาษาอังกฤษได้ แต่บุคคลนั้นยังสามารถพูดภาษาจีนได้ซึ่งคำว่า 懂 แสดงถึงคำว่ารู้ เข้าใจ ความสามารถในการด้านใดด้านหนึ่งโดยเฉพาะ ส่วนคำว่า 了解 ก็แปลว่ารู้ เข้าใจ แต่จะเป็นรู้หรือเข้าใจในสถานการณ์หรือเหตุการณ์ ซึ่งใช้ในบริบทนี้ไม่ได้

3) ลักษณะการใช้คำกริยา “明白”ผิดพลาด

ตัวอย่างที่ 5

你是怎么想的, 我心里十分懂。 (明白)

คุณคิดยังไงในใจของฉันรู้ดีที่ที่สุด (รู้ , เข้าใจ)

จากประโยคควรเลือกใช้ 明白 แต่พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการใช้ 懂 แทนซึ่งทำให้ได้คำตอบที่ผิด จากประโยคนี้จะสังเกตจุดแตกต่างทางไวยากรณ์ได้ว่า คำว่า 懂 ไม่สามารถเติม 副词 หรือคำวิเศษณ์ไว้ ข้างหน้าได้ ในประโยคข้างต้นคือคำว่า 十分 แตกต่างจาก 明白 ที่สามารถเติม 十分 ไว้ข้างหน้าได้

ตัวอย่างที่ 6

化学知识很难学得了解。 (明白)

ความรู้ทางเคมี ยากที่จะเรียนเข้าใจ (รู้, เข้าใจ)

จากประโยคควรเลือกใช้ 明白 แต่พบว่ากลุ่มตัวอย่างเลือกใช้คำว่า 了解 ซึ่งถึงแม้ว่าสองคำนี้จะ แปลว่า รู้ เข้าใจ เหมือนกันนั้นแต่ว่าแต่ละตัวนั้นมีการใช้ที่แตกต่างกัน ซึ่งคำว่า 了解 นั้นจะเป็นการรู้หรือ เข้าใจในสถานการณ์หรือเหตุการณ์ ซึ่งได้มาด้วยการใช้ระยะเวลาหรือจากประสบการณ์ ซึ่งในบริบทข้างต้น ควรเลือกใช้ 明白 จึงจะเหมาะสมที่สุด

4) ลักษณะการใช้คำกริยา “了解” ที่ผิดพลาด

ตัวอย่างที่ 7

我想了解一下这个大学的情况。 (了解)

ฉันอยากรู้เกี่ยวกับสถานการณ์ของมหาวิทยาลัยนี้ (รู้, เข้าใจ)

จากประโยค 我想一下这个大学的情况。 ไม่สามารถตอบ 理解 แทน 了解 ได้ เพราะว่าจุดแตกต่างในการใช้ทางไวยากรณ์มีอยู่ว่า 理解 ไม่สามารถใช้รวมกันกับ 情况 ได้ ซึ่งใน ประโยคอย่างเห็นได้ชัด

5) ลักษณะการใช้คำกริยา “理解” ที่ผิดพลาด

ตัวอย่างที่ 8

我真不熟悉你为什么这样做。 (理解)

ฉันไม่รู้จ้ก คุณเคย จริง ๆ ว่าทำไมคุณถึงทำอย่างนี้ (รู้, เข้าใจ)

จากประโยคข้างต้นควรเลือกใช้คำว่า 理解 แต่กลุ่มตัวอย่างเลือกใช้คำว่า 熟悉 ซึ่งในประโยค ข้างต้นนั้นจะแสดงถึงว่าฉันไม่รู้เลยจริง ๆ ว่าทำไมเขาถึงทำอย่างนั้น ควรใช้ 理解 ซึ่งเป็นการรู้ เข้าใจ เข้าใจ ในเหตุผล เรื่องราวความคิดเห็นและมุมมองต่าง ๆ จะเป็นการรู้แบบมีระดับการรู้ เข้าใจ ส่วนคำว่า 熟悉 จะ แปลว่า คุณเคย รู้จักกันเป็นอย่างดี ในบริบทนี้ คำว่า 熟悉 ใช้ไม่ได้

6) ลักษณะการใช้คำกริยา “熟悉” ที่ผิดพลาด

ตัวอย่างที่ 9

你先懂一下这里的情况，然后再开展工作。 (熟悉)

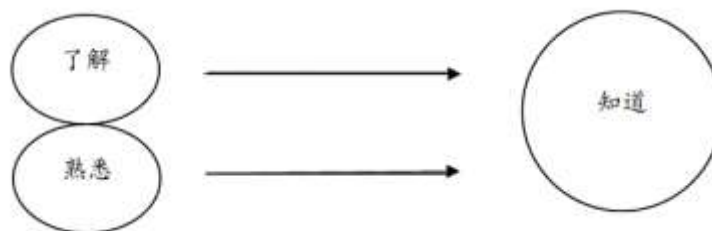
คุณต้องเข้าใจกับสถานการณ์ของที่นี่ก่อน หลังจากนั้นค่อยเริ่มทำงาน (รู้จัก คุณเคย)

จากประโยคข้างต้น ควรเลือกตอบ 熟悉 แต่จะเห็นได้ว่าการกลุ่มตัวอย่างเลือกใช้คำว่า 懂 แทน นั้นผิดบริบทของรูปของประโยค 你先熟悉一下这里的情况，然后再开展工作。 เพราะฉันต้องคุ้นเคยกับสถานที่นี้หรือสถานที่ทำงานก่อน จึงจะเริ่มงานได้ ไขไขการเข้าใจกับที่นี่ ก่อน จึงจะเริ่มงานได้ ซึ่งอาจเกิดจากการการใช้คำที่ความหมายนั้นแสดงเจตนาผิด

2. การวิเคราะห์รูปแบบลักษณะการผิดพลาด

การวิเคราะห์รูปแบบลักษณะการใช้คำกริยาชนิด “知道类动词” ที่ผิดพลาดพบลักษณะ ความสัมพันธ์ออกเป็น 2 ประเภท คือ รูปแบบความสัมพันธ์แบบทิศทางเดียวและรูปแบบความสัมพันธ์แบบสองทิศทาง โดยสามารถสรุปได้ดังนี้

1) ความสัมพันธ์แบบทิศทางเดียว

รูปที่ 1 แสดงลักษณะทิศทางความสัมพันธ์แบบทิศทางเดียว

จากรูปที่ 1 ด้านบนจะแสดงลักษณะทิศทางความสัมพันธ์แบบทิศทางเดียวซึ่งพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการใช้ 了解、熟悉 แทน 知道 ในขณะเดียวกันพบว่า ไม่มีการใช้ 知道 แทน 了解 ๗ 熟悉 ซึ่งสามารถวิเคราะห์ได้ดังนี้

ตัวอย่างที่ 10

到中国个地去旅游，可以加深对中国的知道。(了解)

ไปเที่ยวที่แห่งหนึ่งในประเทศจีน สามารถเข้าใจประเทศจีนได้อย่างลึกซึ้ง (รู้, เข้าใจ)

จากประโยคข้างต้น จะพบว่าเกิดการใช้ 知道 แทนประโยคที่ควรตอบที่ถูกต้องคือ 了解 แต่ไม่พบการใช้กลับของ 了解 ในคำตอบของ 知道

ตัวอย่างที่ 11

她是单位的会计，对内情很知道。（熟悉）

เขาเป็นนักบัญชีของหน่วยงาน เขาจะคุ้นเคยมากกับสถานการณ์นี้ (รู้จัก คู่คุ้นเคย) จากประโยคข้างต้น จะพบว่าการใช้ 知道 แทนประโยคที่ควรตอบคำตอบที่ถูกต้องคือ 熟悉 แต่ไม่พบการใช้กลับของ 熟悉 ในคำตอบของ 知道

2) ความสัมพันธ์แบบสองทิศทาง

รูปแบบลักษณะการใช้คำกริยาชนิด “知道类动词” ที่ผิดพลาดรูปแบบความสัมพันธ์แบบสองทิศทาง สรุปได้ดังนี้

ตัวอย่างที่ 12

明白 ↔ 了解

他是一个了解人，这些道理我不必多说。（明白）

เขาเป็นคนที่เข้าใจคนหนึ่ง เหตุผลพวกนี้ไม่ต้องพูดเยอะ (รู้, เข้าใจ)

ตัวอย่างที่ 13

了解 ↔ 熟悉

你是怎么想的，我心里十分熟悉。（了解）

เธอคิดยังไง ในใจของฉันเข้าใจดี (รู้, เข้าใจ)

ตัวอย่างที่ 14

知道 ↔ 了解

你了解我的手机号码吗？（知道）

คุณต้องการรู้(ทราบ) เบอร์โทรศัพท์ของฉันไหม (รู้)

ตัวอย่างที่ 15

懂 ↔ 明白

他不仅明白英语而且还会说汉语。（懂）

เขาไม่เพียงแต่เข้าใจภาษาอังกฤษ อีกทั้งยังสามารถพูดภาษาจีนได้ (รู้, เข้าใจ)

จากตัวอย่างด้านบน จะเห็นได้ว่าคำในแต่ละคู่นั้นกลุ่มตัวอย่างได้มีการใช้ที่ผิดพลาด เกิดขึ้น จนทำให้เกิดการใช้ที่

กลับกันไปมา

3. การวิเคราะห์สาเหตุการใช้คำกริยาชนิด “知道类动词” ที่ผิดพลาด

การวิเคราะห์สาเหตุการใช้คำกริยาชนิด “知道类动词” ที่ผิดพลาดจากกลุ่มตัวอย่างในการ วิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้สำรวจสาเหตุของข้อผิดพลาดในการใช้คำกริยาชนิด “知道类动词” ซึ่งได้สรุปแนวคิดของกลุ่มตัวอย่างแล้วจึงนำมาวิเคราะห์ ได้ดังนี้

1) ระดับความเข้าใจความหมายของคำกริยาชนิด “知道类动词” หมายถึง ระดับความรู้ความเข้าใจความหมายของคำกริยาชนิด “知道类动词” คือคำที่มีขอบเขตทางความหมายว่า รู้ เข้าใจ ในแต่ละคำนั้นรู้อย่างไม่ลึกซึ้ง หรือไม่ดีพอ จึงอาจทำให้กลุ่มตัวอย่างนั้นเกิดการใช้ผิดเนื่องจากกลุ่มตัวอย่างอาจจะรู้อย่างรู้สึกลึกซึ้ง ความหมายของแต่ละคำนั้น ถึงแม้จะแปลว่ารู้ เข้าใจแต่ก็จะมีขอบเขตความหมายที่ลึกซึ้งมากกว่านี้

2) ระดับความเข้าใจขอบเขตทางความหมาย (เช่น ในภาษาไทยมีคำว่ารู้ และเข้าใจ อย่างละคำ ในขณะที่ภาษาจีนมีหลายคำ) หมายถึง ระดับความเข้าใจทางขอบเขตของความหมายนั้นไม่ดีพอ กลุ่มตัวอย่างอาจจะรู้อีกในภาษาไทยใช้คำว่ารู้ เข้าใจได้ในทุกสถานการณ์และกับในภาษาจีนนั้นแล้วต้องดูประโยคและต้องเข้าใจว่าขอบเขตความหมายตัวไหนที่ใช้กับตัวไหน จุดนี้กลุ่มตัวอย่างอาจจะไม่รู้

3) ระดับความเข้าใจความหมายของบริบทในประโยค กลุ่มตัวอย่างไม่รู้หรือเข้าใจในบริบทของประโยค และความหมายของคำว่าต้องใช้ตัวไหนกับบริบทของรูปประโยคไหน

4) ความเข้าใจหลักการใช้ทางไวยากรณ์ กลุ่มตัวอย่างอาจจะไม่เข้าใจหลักการทางไวยากรณ์การใช้ ของรูปประโยคจีน

5) ระดับความเข้าใจว่าคำมีหลายหน้าที่ ในภาษาจีนคำมีหลายหน้าที่ กลุ่มตัวอย่างอาจจะไม่เข้าใจว่าคำนี้ มีหลายหน้าที่ จึงทำให้เกิดการใช้ที่ผิดพลาดเกิดขึ้น

6) ระดับความรู้ความเข้าใจในการใช้คำดังกล่าว กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ความเข้าใจในคำดังกล่าวไม่มากพอ มาทราบว่า คำคำหนึ่งสามารถใช้ได้หลายหน้าที่

สรุปผลลักษณะการใช้คำกริยาชนิด “知道类动词” ที่ผิดพลาดของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี โดยการเลือกแบบ สามารถสรุปผลลักษณะการใช้คำกริยาชนิด “知道类动词” ที่ผิดพลาดได้ดังตารางที่ 1 นี้

ตารางที่ 1 แสดงการใช้คำกริยาชนิด “知道类动词” ที่ผิดพลาด

การใช้คำกริยาชนิด “知道类动词”	ร้อยละ (%)
知道	33.33
懂	75.83
明白	76.67
了解	70
理解	44
熟悉	90

ผลวิจัยพบว่า ข้อผิดพลาดในการใช้คำกริยาที่แสดงการรู้หรือเข้าใจ (知道类动词) ลักษณะการใช้ที่ผิด จำนวน 347 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 57.83 ซึ่งสามารถอธิบายได้รายละเอียดได้ดังนี้ ลักษณะการใช้ “知道” ที่ผิด จำนวน 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 33.33 ลักษณะการใช้ “懂” ที่ผิด จำนวน 91 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 75.83 ลักษณะการใช้ “明白” ที่ผิด จำนวน 138 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 76.67 ลักษณะการใช้ “了解” ที่ผิด จำนวน 147 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 70 ลักษณะการใช้ “理解” ที่ผิด จำนวน 44 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 73.33 และลักษณะการใช้ “熟悉” ที่ผิด จำนวน 135 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 90 สาเหตุในการใช้คำที่ผิดส่วนใหญ่มาจากการไม่เข้าใจในไวยากรณ์ และข้อแตกต่างของความหมายของแต่ละคำที่ชัดเจน

อภิปรายผล

จากการผิดพลาดในการเรียนภาษาที่สอง ไม่ว่าจะเป็นภาษาอังกฤษ ภาษาจีน หรือภาษาอื่น ๆ มักจะมี ความผิดพลาดเกิดขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยเรื่อง “การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดของการใช้กาลในการ สนทนาของ นักศึกษาหลักสูตรภาษาสเปน มหาวิทยาลัยขอนแก่น” ของ เพ็ญเกษ ท่องวันชัย [5] และในขณะเดียวกันก็พบการผิดพลาดอยู่หลายประเด็นซึ่งหนึ่งในนั้นคล้ายคลึงกับสาเหตุในการวิจัยครั้งนี้ก็คือเกิดจากโครงสร้างทางไวยากรณ์ ผู้เรียนขาดความรู้ความเข้าใจว่า ความหมายของภาษาต่าง ๆ ไม่ได้เหมือนกันโดยสิ้นเชิง คำกริยาบางคำ เมื่อผ่านการแปลเป็นอีกภาษา อาจกลายเป็นคำ ที่มีความหมายใกล้เคียงกันอีกภาษาหนึ่งได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศุภชัย แจ่มใจ [6] ที่พบว่า ปัญหาหลักของการเลือกใช้คำของผู้เรียนชาวไทยมาจากการแปลเนื่องจากการแปลเพียงอย่างเดียวทำให้เกิดปัญหาการใช้ได้เพราะโครงสร้างภายในของคำมีความแตกต่างกัน

จากการผิดพลาดในการเรียนภาษาที่สอง จากคำที่มีความหมายใกล้เคียงกันและเกิดข้อผิดพลาดในการใช้อยู่นั้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทิฆัมพร ออมสิน [7] เรื่อง “ การศึกษาการใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกันของนักศึกษาไทย ” ซึ่งมี 4 ประเด็น ที่ส่งผลต่อการใช้คำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียง กันของนักศึกษาไทย และมีอยู่ประเด็นหนึ่งที่สอดคล้องกับปัญหาการใช้คำกริยาชนิด “知道类动词” นั่นก็คือ นักศึกษาไม่สามารถแยกความแตกต่างระหว่างคำกริยาในภาษาจีนกับคำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียง กับภาษาแม่ได้ คือ ความแตกต่างด้านคำศัพท์ในประโยค

ข้อผิดพลาดจากความเคยชินในการใช้ภาษาแม่ สอดคล้องกับงานวิจัยของเพ็ญสุตา เข้าวะณิช [8] ได้ทำวิจัยเรื่อง “ข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาจีนของนิสิตอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2543 และ 2544” ซึ่งพบว่าข้อผิดพลาดต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นนั้นมีสาเหตุ สำคัญ 4 ประการ ซึ่งผู้วิจัยคิดว่าสอดคล้องกับการทำวิจัยเล่มนี้นั้นคือ นิสิตใช้ความเคยชินในการใช้ภาษาไทย มาแปลภาษาจีนแบบตรงตัวจึงก่อให้เกิดข้อผิดพลาดในการในการเรียงลำดับคำในประโยคเกิดจากผู้สอนขาดความเชี่ยวชาญในการใช้คำกริยาชนิด “知道类动词” ที่มีความหมายใกล้เคียงกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจ้าวซินและลี่อิง [9] ที่ได้กล่าวว่าตัวผู้สอนต้องมีความเชี่ยวชาญในการแยกแยะความแตกต่างระหว่างคำ ที่มีความหมายใกล้เคียงกัน มิฉะนั้นแล้วยากที่จะทำให้การเรียนการสอนประสบความสำเร็จได้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้งาน

1.1 อาจารย์ผู้สอนสามารถศึกษาสภาพ และปัญหา รวมถึงแนวทางแก้ไขปัญหาที่ค้นพบในการวิจัยนี้ไปปรับใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพที่ดีขึ้น

1.2 สถานศึกษาสามารถศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหา เพื่อนำมาปรับใช้กับกระบวนการส่งเสริมการเรียนการสอนด้านไวยากรณ์ภาษาจีน เพื่อพัฒนาทั้งทางด้านผู้เรียนและผู้สอนให้มีประสิทธิภาพ

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

2.1 การเรียนการสอนไวยากรณ์ภาษาจีนที่สำคัญและผู้เรียนชาวไทยนิยมใช้ยังมีอีกหลายเรื่องที่น่าสนใจ ดังนั้นผู้วิจัยเล็งเห็นความสำคัญของการใช้กระบวนการวิจัยในการแสวงหาแนวทางการจัดการเรียนการสอนไวยากรณ์ภาษาจีน ให้เหมาะสมกับสภาพของผู้เรียนชาวไทยต่อไป เพื่อลดปัญหาการใช้ไวยากรณ์ที่ผิดพลาดให้น้อยลง

2.2 งานวิจัยครั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างค่อนข้างจำกัดอยู่ในระดับอุดมศึกษา ยังขาดการวิจัยในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน รวมถึงรูปแบบการศึกษาอื่นๆ ดังนั้นจึงเป็นอีกหนึ่งแนวทางที่จะดำเนินการวิจัย เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนในการศึกษาภาษาจีน สำหรับกลุ่มผู้สอนและผู้เรียนในการศึกษาระดับอื่นๆ

เอกสารอ้างอิง

- [1] พิสุทธิ์ จันทะคุต. ความสำคัญของภาษาอังกฤษ.[อินเทอร์เน็ต].2553 [เข้าถึงเมื่อวันที่ 8 มกราคม 2564] เข้าถึงได้จาก <https://sites.google.com/site/krujitpisut/khwam-sakhay-khxng-phasaxangkvs>
- [2] สุภิญญา เรือนแก้ว. ความสำคัญของภาษาจีนในปัจจุบัน.[อินเทอร์เน็ต].2552 [เข้าถึงเมื่อวันที่ 8 มกราคม 2564] เข้าถึงได้จาก <http://ning-50010110079.blogspot.com/>
- [3] บรรจบ พันธเมธา. ลักษณะภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 12. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง; 2541.
- [4] เทยีน จิ่ง เทวิน.สุดยอดคัมภีร์ไวยากรณ์จีน ฉบับปรับปรุง. พิมพ์ครั้งที่1.กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดดูเคชั่น; 2558.
- [5] เพ็ญเกษ ท่องวันชัย. การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดของการใช้กาลในการสนทนาของ นักศึกษาหลักสูตรภาษาสเปนมหาวิทยาลัยขอนแก่น. วารสารคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ 2558; 32(2) :113-138.
- [6] ศุภชัย แจ่มใจ. การวิเคราะห์ความแตกต่างของคำ พ้องความภาษาจีนสำหรับผู้เรียนชาวไทย.วารสารสงขลานครินทร์ ฉบับสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ 2552; 15(6):1026-1036.
- [7] ทิฆัมพร ออมสิน. การศึกษาการใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกันของนักศึกษา.(อ.ม.)อักษรศาสตร์มหาบัณฑิต (ภาษาจีน) .วารสารการประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติและนานาชาติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยครั้งที่ 6 2558; 3(6) : 230-240.
- [8] เพ็ญสุตา เขาวัวะณิข. ข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาจีนของนิสิตอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2543 และ 2544: [วิทยานิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตร์มหาบัณฑิต]. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์วิทยาลัย; 2545.
- [9] Zhao Xin and Li Ying. Analysis of Chinese Synonyms: Master Degree Teaching Chinese to Speakers of Other Language [dissertation]: Guangzhou: Jinan University; 2002.